

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Y. Y.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 23.1.2012 na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu ze dne 23.1.2012 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil rozhodnout ve věci jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, a to v soudem stanovené lhůtě. V žalobě uvedl, že rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 17.10.2011 č.j. MV-5770-5/SO-2011 bylo zrušeno původní rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 20.10.2010 č.j. CPPH-039783/CI-2010-60, kterým byla jeho žádost o povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně, tj. žalovanému, k novému projednání. Protože žalovaný nepostupoval bezodkladně, jak mu ukládá § 71 správního řádu a byl ve věci nečinný, podal žalobce dne 6.12.2011 návrh na opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, na což do dne podání žaloby nadřízený správní orgán ani žalovaný nereagovali. Vzhledem k uvedenému má žalobce za to, že bezvýsledně vyčerpal prostředky, které stanoví procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu a že žalovaný je ve věci nečinný.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgán nebyl a není v dané věci nečinný, neboť žalobce vyzval, aby se v souvislosti s řízením o jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem sloučení rodiny podané dne 9.3.2010 dostavil dne 7.3.2012 k výsledku - ústnímu jednání za účelem objasnění předložených dokladů. Protože žalobce požádal o přeložení termínu ústního jednání, zaslal mu správní orgán znovu předvolání na 10.5.2012. O žalobcově návrhu na opatření proti nečinnosti rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jakožto nadřízený orgán žalovaného dne 18.1.2012, kdy vydala opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 písm. a/ správního řádu. Žalovaný dále uvedl, že k osobě žalobce se v cizineckém informačním systému objevil záznam, že s ním bylo dne 23.4.2012 zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění. Žalovaný si proto hodlá od policejního útvaru vyžádat příslušnou dokumentaci. Jakmile mu bude dodána, bude zřejmě nucen řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu dle § 64 odst. 1 písm. c/ v návaznosti na § 57 správního řádu přerušit. Protože řízení (o správním vyhoštění) má vliv na rozhodnutí správního orgánu o žádosti žalobce, má povahu řízení o předběžné otázce.

Při ústním jednání před soudem setrval žalobce na podané žalobě. Právní zástupce žalobce k věci uvedl, že současný stav je takový, že žalovaným bylo dne 14.5.2012 vydáno rozhodnutí o přerušení řízení, proti kterému žalobce podal odvolání. Žalobcova žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem sloučení rodiny, o které je vedeno řízení, byla podána před dvěma lety. Došlo k poněkud absurdní situaci, kdy o této žádosti nebylo správním orgánem rozhodnuto a v současné době je vedeno řízení o správním vyhoštění žalobce z důvodu jeho neoprávněného pobytu na území České republiky, k němuž ovšem došlo z toho důvodu, že správní orgán byl nečinný a nevydal rozhodnutí o žalobcově žádosti. Důvod žalobcova správního vyhoštění tak vlastně způsobil sám správní orgán svou nečinností. Rozhodnutí Komise o vydaném opatření proti nečinnosti bylo žalobci doručeno dne 9.2.2012, tedy až po podání žaloby v této věci. Právní zástupce žalobce dále konstatoval, že důvod k přerušení řízení vznikl až ke dni 27.4.2012, tedy téměř jeden a půl měsíce poté, kdy skončila lhůta pro rozhodnutí o žádosti žalobce dle opatření proti nečinnosti vydaného Komisí. Z toho je zřejmé, že správní orgán nerespektoval pokyn nadřízeného správního orgánu. Právní zástupce žalobce dále argumentoval tím, že zákon o pobytu cizinců pamatuje na situaci, kdy je rozhodováno o dlouhodobém pobytu a zároveň o vyhoštění cizince, neboť stanoví, že oprávnění k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení s rodinou zaniká v důsledku rozhodnutí o vyhoštění. Pokud dochází k současnému vedení obou těchto řízení, je proto podle něj zbytečné přerušovat řízení o udělení dlouhodobého pobytu za účelem vyčkání rozhodnutí ve věci správního vyhoštění. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 10 A 330/2011, v němž se soud zabýval otázkou, zda přerušení řízení z důvodu vyhoštění je důvodem pro to, aby nebylo vydáno rozhodnutí o udělení oprávnění k pobytu. Soud jednoznačně konstatoval, že přerušení řízení je v této souvislosti účelovým rozhodnutím a že věc je třeba posuzovat komplexně. Pokud správní orgán vydá rozhodnutí o přerušení řízení, pak to nemá vliv na závěr, že je nečinný.

Žalovaný při jednání před soudem k věci samé uvedl, že výsledek řízení o správním vyhoštění má nesporný vliv na rozhodnutí správního orgánu o žádosti žalobce o udělení dlouhodobého pobytu. Pokud by řízení o správním vyhoštění bylo zastaveno, pak by správní orgán mohl pokračovat v řízení o udělení pobytu. V případě, že by došlo k vyhoštění žalobce, by ale žádost o udělení pobytu musela být zamítnuta z toho důvodu, že žalobce nemá oprávnění pobývat na území České republiky. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že usnesení o přerušení řízení brání vydání rozhodnutí ve věci žalobcovy žádosti. Vydání

rozhodnutí o této žádosti by za současného stavu věci, bez respektování výsledku řízení o správním vyhoštění žalobce, postrádalo smysl.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Žalobce podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem sloučení rodiny dne 9.3.2010, a to prostřednictvím Velvyslanectví ČR v Pekingu.

Usnesením Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 20.10.2010 č.j. CPPH-039783/CI-2010-60 bylo řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. c/ správního řádu zastaveno.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 17.10.2011 č.j. MV-5770-5/SO-2011 na základě žalobcova odvolání zrušila rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 20.10.2010 č.j. CPPH-039783/CI-2010-60 a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Dne 6.12.2011 podal žalobce návrh na opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala dne 18.1.2012 pod č.j. MV-137800-4/SO-2011 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému podle § 80 odst. 4 písm. a/ správního řádu přikázala, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žalobcově žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR.

Z usnesení Ministerstva vnitra ČR ze 14.5.2012, č.j. OAM-955-15/DP-2012 o přerušení řízení do vyřešení předběžné otázky dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 57 odst. 2 správního řádu, kterým byl proveden důkaz při ústním jednání, soud zjistil, že žalovaný řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR přerušil v návaznosti na zjištění, že dne 23.4.2012 bylo se žalobcem zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění z území ČR podle § 119 odst. 1 písm. c/ bodu 2 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v odůvodnění usnesení o přerušení řízení uvedl, že do současné doby nebylo řízení o vyhoštění pravomocně ukončeno, a proto nemůže být rozhodnuto ve správním řízení vedeném o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. Správní orgán má za to, že zahájení řízení ve věci správního vyhoštění má bezprostřední a zásadní vliv na rozhodnutí ve správním řízení o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR, neboť je svou povahou řízením o předběžné otázce. Uzavřel, že v řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR bude pokračováno a rozhodnuto po pravomocném ukončení správního řízení ve věci správního vyhoštění.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 64 odst. 1 písm. c/ správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo
3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;

za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.

Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Městský soud v Praze považuje pro posouzení dané věci za stěžejní, že řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR bylo přerušeno usnesením žalovaného ze dne 14.5.2012. Žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou se žalobce domáhá vydání rozsudku, jímž by soud žalovanému uložil povinnost meritorně rozhodnout ve věci předmětné žádosti žalobce, za této situace nemůže být úspěšná, protože žalovaný nemůže z důvodu přerušení řízení ve věci rozhodovat.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20.4.2006, č.j. 6 Ans 2/2005 - 68 dospěl k závěru, že „žaloba na nečinnost podle § 79 a násl. s.ř.s. je nedůvodná, pokud žalovaný správní orgán přerušil správní řízení, přičemž okolnosti, za nichž tak učinil, odpovídají požadavkům, které pro tento procesní postup předpisy o řízení před takovým orgánem stanoví (§ 29 odst. 1, § 40 odst. 1 správního řádu).“

Soud přisvědčuje stanovisku žalovaného, podle něhož řízení o vyhoštění představuje řízení o předběžné otázce ve smyslu ustanovení § 57 správního řádu. Cílem správního řízení, jehož předmětem je žádost cizince o získání povolení k dlouhodobému pobytu, je získat právní titul, na základě něhož bude cizinci umožněno legálně pobývat na území České republiky, přičemž správní orgán z tohoto důvodu zkoumá naplnění všech zákonných podmínek podle právního řádu České republiky. Cílem řízení o správním vyhoštění je rovněž rozhodnout o oprávnění cizince pobývat na území České republiky s tím, že výsledkem tohoto řízení je opatření, na základě něhož orgány veřejné moci mohou donutit cizince opustit území České republiky. Jestliže probíhá paralelně správní řízení o vyhoštění cizince podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, jehož výsledkem může být rozhodnutí o správním vyhoštění, je na místě, aby žalovaný rozhodující o udělení povolení k dlouhodobému pobytu vyčkal na výsledek řízení o správním vyhoštění. Obě správní řízení se totiž vyjadřují fakticky k téže právní otázce, a to, zda může cizinec na území České republiky legálně pobývat či nikoli. Správní orgán v řízení o správním vyhoštění bude muset

zkoumat splnění zákonných podmínek pro vyhoštění (ustanovení § 118 a násl. zákona o pobytu cizinců), přičemž pokud by byly tyto předpoklady vyjadřující vůli státu coby suveréna ohledně ukončení pobytu osob nemajících české státní občanství po provedení příslušného řízení shledány splněnými, vedlo by to po naplnění všech podmínek k nucenému ukončení pobytu cizince na území České republiky; nelze proto zastávat stanovisko, že může paralelně probíhat správní řízení o udělení povolení k dlouhodobému pobytu, v rámci něhož jsou zkoumány zákonné podmínky, kterými Česká republika naopak vyjadřuje opačnou vůli, a to umožnit cizincům pobyt na svém území.

Soud považuje za nesmyslné, nevhodné a neefektivní, aby žalovaný ve správním řízení o udělení povolení k dlouhodobému pobytu zkoumal splnění podmínek vyjadřujících vůli státu k umožnění pobytu cizince na jeho území, když v tutéž dobu probíhá řízení o tom, zda nejsou splněny podmínky pro vynutitelné ukončení pobytu cizince na území České republiky. Pokud by bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, stalo by se vedení řízení o povolení k dlouhodobému pobytu bezpředmětné, neboť by bylo nutné respektovat rozhodnutí o správním vyhoštění (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Ans 7/2012 – 35 ze dne 3.8.2012).

Soud připouští, že v minulosti byl žalovaný v řízení o žalobcově žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR nečinný. O tom ostatně svědčí i opatření proti nečinnosti vydané Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 18.1.2012. Pro posouzení důvodnosti žaloby je nicméně rozhodující skutkový stav, který tu je v době rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s.ř.s.). Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný o přerušení předmětného řízení o žalobcově žádosti rozhodl v souladu se zákonem. Přerušení řízení je objektivní překážkou bránící vydání rozhodnutí ve věci samé. Za tohoto stavu věci (přerušení řízení, které je v souladu se zákonem) nelze žalovanému důvodně vytýkat nečinnost spočívající v nevydání rozhodnutí o předmětné žádosti. Žaloba na nečinnost podle § 79 a násl. s.ř.s. je tak ve smyslu shora citovaného závěru vysloveného Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 20.4.2006, č.j. 6 Ans 2/2005 - 68 nedůvodná.

Soud pro úplnost uvádí, že poukaz žalobce na rozsudek ze dne 5.4.2012 č.j. 10 A 330/2011 – 46 neobstojí, neboť závěry, k nimž zdejší soud v uvedeném rozsudku dospěl, vychází ze zcela odlišného skutkového stavu. Ve věci vedené pod sp. zn. 10 A 330/2011 důvod pro přerušení řízení spočívající v zahájeném řízení o správním vyhoštění existoval od samého počátku řízení o žádosti cizince o povolení k přechodnému pobytu a byl znám i nadřízenému orgánu v době vydání opatření proti nečinnosti. Právě na základě této skutečnosti soud v žalobcem zmiňovaném rozsudku dospěl k závěru, že žalovaný je bez ohledu na přerušení řízení ve věci nečinný.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103

odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. září 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.